ՀԱՄԵՐԳ

(Շար. բազմ. թիւ 3–4 1952, էջ 92)

Կանգ առ սիրտ իմ, սիրտ դրուժան.
Այլայլեցար արդէն, գուցէ նըւագիս
Ի տես յուշիկ խուսափող
Մարմարեղէն գեղեցկութեան այս կեանքին,
Որ կը մեռնի ամէն գոյնի, ձեւի տակ։
Պիտի հնչէ քեզի համար ալ ժամն այն
Տխրանըւագ, երբոր զոհակը սրտիդ
Խորտակելով մուռք գործէ հոն մահաչունչ՝
Կեանքիդ թելերը խըզող
Չրեշտակ–սատանը դժնէ։
Մա՜հ, անսըխալ կըշիռ, սահման չարժումին,
Ուսկից անցնիլն է անհնար
Առանց հարուած մ՝առնելու,
Չարուա՜ծ, բացող դռներն անհունին։
Քաղցր է ապրիլն, այլ քաղցրագոյն եւս համբ
գոյն
Աներեւոյթ խառնուածին
Ովկէանին մէջ սիրոյ, փառքի երջանիկ։
Անէութեան մըռայլ ծոցէն տարագիր՝
Երբ լոյս հազաւ մեր հոգին,
Ու մարդն հողէն, իբր արարած սիրաչունչ՝
Կանգնեցաւ դէմն Արարչին,
Աստուածական վսեմ պատկեր,
Սիրոը գործեց մտքէն առաջ, փարելով
Անհունատենչ գեղեցկութեան ապերիլին։
Եւ կեանքն եղաւ այն օրէն,
Սիրոյ հընոց և պաշտամունք համազարկ,
Ուր զուգուեցան բոլոր սրտերն անխըտիր։
Քաղցր է ապրիլն, երբ աչքին մէջ ճառագայթ,
Ու սրտին մէջ սէր կ'իշխեն։
Այլ խաւար է ու դառնութիւն կեղեքիչ
Հոն՝ ուր մարդուն դէմ ծառացած մարդը դեւ,
Կը հրկիզէ քաղաքներ
Կրքի ահեղ հրդեհով,

Ու երբ պայքարն անողոք բիլ մաքերու
Կը սասանէ աշխարհներ
Ցանուն մոգիչ գաղափարի և լոյսի.
Ո՜հ, այն ատեն կեանքն իր ակէն կը ցամքի,
Սէրը կ'ըլլայ թշնամութիւն գեհենի,
Մարդիկ սատան, ու Դեւն անխիղճ տիրակալ։

***

Կ'իջնէ տակաւ տաժուկ գիշերն հեշտօրօր,
Ու կը խուսէ օրն այս յըզի ու պայծառ,
Գեղով, բոյրով աւըրցուն։
Կը ծաւալի հորիզոնէն ծրտմագին
Անգայտ մըռայլն, աչքերէս
Փոզարկելով բընութիւնն այս ամռքիչ։
Կը խոնարհի օրն, ու աստղեր կը պճնեն
Կապոյտ երեսն երկնքին...
Ո՜հ, վարագոյր արծաթեայ
Զքնաղ կամարն՝ ուրկէ փունջեր լոյսեղէն
Կը հակին վար, վիհերու
Խորութեան վրայ տակախուած։
Գիշեր պայծառ, որ կատարէն լեռներու
Մինչեւ անդունդն հովիտին,
Կ'երկարի խուլ, հոծ լըռութեան թեւերով։
Խորհուրդի մա՜յր, ով գիշեր,
Կը սուգուիմ ես անզորրութեան ծարաւով
Անուրջներուդ ովկէանին մէջ անհոգ,
Եւ ունկնդիր՝ դաբիրացիդ տակ վսեմ,
Յաւիտենին դաշնակութեանց համերգին,
Կ' դիտեմ լուսինն, ամպերէ ամպ քօղազերծ,
Որ մայրենի լուսարձակով կամնաթոյր
Կը գըգուէ ցաւն անմահութեան երազով,
Եւ քերթողիս կու տայ համբոյր սաբսուսի։

վերջ

Հ· Մ· ՃԱՆԱՃԵԱՆ

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԾԵՐԱԿՈՒՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀԸ

ՄՈՒՐԱՏ–ՌԱՓԱՅԷԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

Ժամանումը

Ապրիլ 17–ին վէնետիկ կը հասնէր իր Տիկնոջ հետ Ֆրանսական Ծերակուտի Նախագահը՝ Պրն. Կաստոն Մոնեվիլ, հիւր Մուրատ – Ռափայէլեան վարժարանին։ Ընդառաջ գացած էին կայսերան Ուխտիս Գերապայծառ Աբբահայրը, Աթոռակալ Վարդապետը՝ Հ. Գերոբէ Վ. Զրաքեան, Քարտուղարը՝ Հ. Եղիա Վ. Փէչիկեան, Մուրատ–Ռափայէլեան վարժարանին Տեսուչ՝ Հ. Մեսրոպ Վ. Ճանաչեան եւ Վենետիկի Ֆրանսայի հիւպատոսը։

Կայսերանին պաշտօնէութիւնն եւս վուիթացած էր իր յարգանքը մատուցանելու Նախագահին, թէեւ բոլորովին անպաշտօն կերպով կու գար ան Վենետիկ իր արձակուրդները անցընելու։

Բարձրաստիճան հիւրը առաջնորդուեցաւ չոգեմակոյկով Մ.–Ռափ· վարժարանը, իրեն համար յատուկին պատրաստուած սենեակը։ Յետ ճաշով մը հիւրասիրութեան, վարժարանին Տեսուչը կ'ընկերանար Նախագահին եւ իր Տիկնոջ շրջան մը ընելու Վենետիկի մէջ։

Հիւրասիրութիւն Ս· Ղազարի մէջ

Ապրիլ 20–ին կիրակի օրը, Նախագահը եւ իր Տիկինը, ինչպէս նաեւ Ֆրանսայի հիւպատոսը՝ Պրն. Կոսսէն, Տէր եւ Տիկին Պիանքի, որոնց հետ ծանօթացած էր իր ժամանումին առաջին օրերը, հրաւիրուած էին Ս· Ղազար ճաշկերոյթի եւ այցելութեան հայկական մշակոյթի խանձարուրքին։ Ս· Ղազար մեծապէս ազդեց Նախագահին վրայ, ուր ան տեսաւ ու դնահատեց այն օգտակար գործունէութիւնը, զոր

ՆԱԽԱԳԱՀ Կ· ՄՈՆԵՐՎԻԼ ԵՒ ԻՐ ՏԻԿԻՆԸ Ս· ՂԱԶԱՐԻ ՊԱՐՏԻԶԻՆ ՄԷՋ ԳԵՐՊ· ԱԲԲԱՀՕՐ ՀԵՏ

Մխիթարեան Հայրերը կը կատարեն յօդուտ հայ ժողովուրդին։ Ներկայ Եղաւ ձայնաւոր պատարագին, որուն երգերը այնքան զեղեցիկ ու տպաւորիչ դուաւ։ Առաջնորդուեցաւ յետոյ թանգարան, տպարան, եւ հայկական ու եւրոպական գըբատուններըը, եւ ստորագրեց բարձր այցելուներու ալպոմին մէջ։ Ու երբ յետ հիւրասիրութեան երեկոյեան կը մեկնէր վանքէն, վերջալոյսի չողերուն մէջ, հոս, ըսաւ, Ս· Ղազարու մէջ՝ հայ ժողովուրդին արեւը երբեք պէտք չէ մարը մտնէ, դուք կը պահպանէք Հայաստանի ոգին եւ կըրնաք վստահ ըլլալ որ օր մը պիտի կանգնի աւելի քան երբեք չքեղ՝ Ձեր մայր Հայրենիքը, քանի որ Ձեզի պէս անխոնջ հաւատաւորներ ունի եւ անձնուէր վաստակաւորներ։

Այցելութիւններ Վենետիկի մէջ

Յաջորդ օրերը յատկացուեցան այցելու Վենետկեան թանգարանները, նշանաւոր պալատները, ինչպէս Կրասսի, Ճան Աքսէլ, Պարպարոյ։ Նախագահը յատուկ